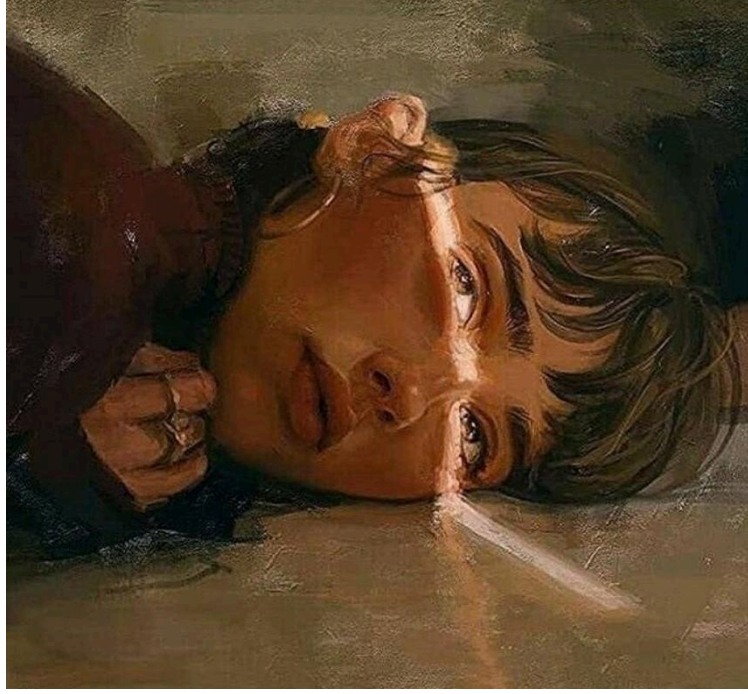

Firak

– zamir n'si · 04 Nisan 2025

İçim kabir sükûtu, lâkin zonkliyor başım,Ölenimden ziyâde, sana bütün gözyaşım!Sanki benden gittiğin, vakitte kaldı yaşım,Biçare ne büyüdüm ne de gün yüzü gördüm!Henüz elden ayaktan, düşürmedi de hayat,Elden kayıp gidene, bakmakmış mûkadderat!Elbet bu değildi de söylenecek nakarat;Perişan sözlerime, cennetsiz Adem ördüm!Yüzün görmek lütûfmuş, bilmedim değerini,Kalben ve kâvlen seçtim, senin tüm kederini,Gündüzün hayrına da aldım gece şerrini,Firavunlar misali, gül bahçesinde kördüm!İçime çöktü hicran, gönlümde zehr-i elem,Yalvarırım semâya, dönesin diye her dem.Kalbinde dinmez şûle, derdime yoktur merhem,Mızrabım inler iken, perişan nağme vurdum!Nasıl bir ömr-i zâyî, nasıl bir ma'şer-i dert?Zikrinle coşsa da kalp, efkâr eyler nihâyet!Ey vefasız baharım, dön de bitsin şikâyet,Vûslatın saatini, sineye mıhlı kurdum!Gölgene bile muhtaç, virân gönül sarayı,Adını anmak dahi, kanatır şu yarayı.Göğsümde kırk yıllık ok, elimde paslı yayı,Unutup kendimi ben, sana ömrümü verdim!Adın yazamam affet! Haddim yalnızca şiir,Zaten yokmuş alemde, seni döndürür zikir!Duâlar da beyhûde... Sanki gizli bir sihir;Seni yâr etmeyince; firâkı hâyra yordum!